

Internet mail Ebbe - Alf 2000-05

E25

Järnvägar! Det får bli: De7 x e6.

Jag förstår inte hur det gick till med mejlandet: vid koll i fredags morse hade jag inte fått något mail ifrån dig.

Det är roligt och intressant att läsa dina memoarer. Jag väntar på fortsättningen!

Ebbe

A0503

c6 x b7 Nu har du chansen!

MINNEN.....

Kvarnen låg i en brant sluttning. Från kvarndammen gick en öppen ränna fram till en dammlucka, där man kunde reglera vattenmängden till det stora vattenhjulet. Jag har senare sett resterna av det och tror att det var ungefär 4-5 meter i diameter och en och en halv meter brett. Det var gjort av ek för att hålla i "evighet". En kuggväxel överförde kraften till kvarnstenarna och när det gick runt dånade det i hela anläggningen, det kved och knirrade i träkuggar.

Boningshuset var hopbyggt med kvarnen, från farmors kök gick man genom brygghuset och direkt ut i maleriet. Här gick golvet i vågor, lagt av väldiga, breda bräder på bjälkar som bågnat och sjunkit olika under årens lopp, tyngda av säckar med mjöl och säd. Det fanns två kvarnstenar där, men min minnesbild av dessa är mycket otydlig. Från brygghusdörren gick man åt vänster och kom till en trappa som ledde ner i underjorden, till rännan där kvarnhjulet var lagrat.

När bönderna kom med häst och vagn lastade de först av och ställde sen in sina hästar i hållstallen, som också var ingrävd i backen.

Seden var att man skulle upp till farmors kök och ha några kvarnsupar och lite tilltugg, kanske kaffe och fler supar. Var vattenflödet dåligt kunde det dröja länge innan det var färdigmalet och det gick åt mycket brännvin. Farfar och senare farmor köpte i kannor på

bränneriet nere i byn. Där hade man kombinerat verksamheten; kvarnen var också spritfabrik. Där fanns en dräng som alltid gick omkring med hammare och nubbe i fickorna - varför ska jag tala om senare.

Mitt starka minne då? Denna dag och denna stund är det tyst i kvarnen. Bönder sitter i farmors kök, Möllaranners (jag tror han hette Anders Johansson) och alla andra måste också ha varit där - kanske var det vanlig kafferast.

Jag går ut i brygghuset ... - dörren till kvarnen är öppen! En öppen dörr som man inte får gå igenom - men ingen finns som hindrar.....

Ute i kvarnen är det tyst, mycket tyst. Jag står stilla och ser mig omkring. Ett ljud kommer svagt men tydligt, vatten som droppar och brusar av en liten läcka någonstans.

Jag går åt vänster, det är lättast eftersom golvet lutar åt det hållet. Trappan neråt är smal och brant, med blankpolerade ledstänger på båda sidor. (Poleringen kom av att alla kanade på händerna ner för trappan - konsten var att göra det utan att få brännblåsor upptäckte jag långt senare)

Jag minns inte hur jag kom ner - mitt intensiva minne är när jag står där nere på jordgolvet framför det i mina ögon enorma, svarta hjulet, med vatten som dryper och droppar över det svarta, med lukten av rå jord och fukt, den kalla luften och ljuset som silar in genom små rutor, satta i järnspröjsar, och dammiga, täckta med spindelväv.

Jag står där och ser mig omkring medan ögon vänjer sig vid skumrasket, lyssnar på tystnaden, som är så intensiv och framhävs av det svaga läckbruset och varje droppes fall i vattenrännan.

Då... drar någon upp dammluckan däruppe! Världen och tystnaden rämvar ...vattentmassorna kastar sig över hjulet och får det svarta monstret att knarrande vrida sig runt.

Detta är den intensiva, hemska, plöstliga skrällen som gör mig stel och förlamad - och där tar mitt

minne slut förutom att jag minns hur trappstegen såg ut när benen tar kommandot och får mig att snubbla, klättra, krypa uppför dem från den dånande fasan av oförklarlig rörelse. Jag vet inte hur jag kom upp, vet inte vart jag sprang, inte vem jag träffade, inte vad någon sa till mig. Allt är som bortblåst utom den skräckiga bilden av det svarta hjulet och dånnet. Fortsättning följer.....

/alf

E26

De6 x b3. Nu har du chansen!

Det var en rafflande historia - och bra berättad! Mera!

Ebbe

A0503-2

En snabbis - b7 x a8 DAM

Mer om minnen följer en annan gång...

/alf

E27

Db3 - b8.

Har städlat huset i dag och är så trött, så trött.

Ebbe

A0505

Da8 - d5

Jo - man blir trött av att städa, både fysiskt och psykiskt.

Forts. från föregående nummer...

Andra minnen kan man inte vara säker på, särskilt om fler personer var med. De kan ha berättat senare och skapat bilder i hjärnan som man tror är egna minnen.

En sådant osäker händelse: Jag står i vårt kök och håller mig i kökssoffan. Jag fyller ett år och har just fått nya skor, mor har satt på dem och nu står jag där och håller balansen. Diagonalt över köket är trappan ner till farmors lägenhet. Jag släpper soffan och går rakt över köket bort till farmor som just kommer upp. Jag har aldrig tagit ett steg tidigare och händelsen är fantastisk. Jag har hört den berättas många gånger senare och vet inte om det är mitt eget eller ett skapat minne.

Internet mail Ebbe - Alf 2000-05

Bondemölla.... namnet är känt vida omkring. Häromdagen ringde en man från firma Abicon i Hörby. Han hade för flera år sedan köpt två CADprogram av mig och nu hade han fått fel på disketterna när han skulle installera om på ny dator.

Jag nämnde att jag tagit realen i Hörby och sa också att Bondemölla var mitt föräldrahem.

-Jamen där har jag varit! Johansson hette han visst och gjorde slipmaskiner.....

Hur Bondemölla fick sitt namn är det delade meningar om. En del säger att det var för att bönderna åkte dit för att få malet, men det gjorde ju alla bönder till alla kvarnar. Nej - namnet kommer från en man som hette Bondesson och som köpte området omkring 1850 och flyttade kvarnen 150 meter för att få bättre fallhöjd. Han byggde dammen och kvarnen tillsammans med boningshus, hållstall och stallänga och när farfar köpte fastigheten i slutet av 1800-talet hade den hunnit bli ganska sliten.

När jag var ute och upptäckte världen hittade jag också resterna av damm och kvarn från före 1850.. Där fanns ruiner av en bakugn och några stenväggar samt något som kan ha varit en jordkällare.

Stället hette "Målarens" och nu har jag ingen aning om varför. Jag minns att där fanns en fantastiskt stor påsklilja som envisades med att blomma år efter år - tills en sommargäst grävde upp den.

En annan sådan "parasit" hittade gjutjärnsluckorna från den gamla spisen - dom stod lutade mot stenmuren. Han slet som ett djur med att få dom till bilen - han måste gå ungefär 50 meter - och de var tunga.

Far råkade se det hela. Han väntade tills "tjuven" körde därifrån - då ställde han sig mitt på vägen och stoppade honom.

Nu utspann sig ett animerat samtal som gick ut på att

* luckorna var inte till salu

* luckorna skulle återbördas till sin plats

* om inte detta skedde skulle hela rättsmaskineriet sättas igång.

Det var en mycket svettig sommargäst som en timme senare kunde köra därifrån efter ett digert arbetspass med att bära skrot.

Farfar byggde till kvarnen men ändrade inget av boningshuset. Farmor hade ingen förståelse för detta - hon ansåg att boningshuset var viktigast. Så det blev far som fick riva och bygga 1928. Samma år kom elektriciteten till byn och det blev tal om att lägga in elektris.

Båda farfar och far var mycket ekonomiska och när de inte kunde komma överrens med kraftbolaget, bestämde de att klara elektrisen själv. Far hade förbindelser med Nydals, som tillverkade vattenturbiner, och beställde en liten turbin som han placerade vid sidan av vattenjulet i en särskild kanmare. Så köpte han en generator för likström, drog ledningar och fyllde hela det nybyggda huset med 130 volt likström. Fortsättning följer i kommande nummer.

/alf

E28

Sc8 - e7.

Är Bondemölla samma sak som träullfabriken i Ludvigsborg? Varför l i k ström?

Idag har jag härjat i trädgården och är så trött, så trött.

Ebbe

A0506

Dd5 - a5

Bondemölla blev Ludvigsborgs Träullfabrik.....

Likström var det vanligaste vid små kraftverk under den här tiden - det var billigare med en sådan generator än att använda den komplicerade växelströmsgeneratorn.

Jag är inte säker på när vi bytte till vanlig ström - kanske det var under kriget. Men även när vi kopplades in på det normala nätet, hade vi kvar egen ström, som kunde

användas för uppvärmning och till att försörja den mekaniska verkstaden med kraft.

Jag minns ett stort skåp med en en massa instrument och strömbrytare - här kunde man skifta mellan egen gratis-ström och vanlig nätström.

När jag växte upp och började intressera mig för radio hade jag verkstad i en liten garderob som bildades mellan yttertaket och väggen till fars och mors sängkammare.

Ovanför sängarna hade far monterat en stor bilratt. Via en massa kedjor, ståltråd och hjul kunde han stänga av och sätta på generatorturbinen nere i underjorden genom att vrida på ratten.

Mina föräldrar lade sig tidigt, far vred på ratten och ljuset i hela huset slocknade. Där satt jag i garderoben och svor tyst med alla nylärda kraftuttryck.

Men- på min sida i garderoben fanns en kort axelstump. Jag letade reda på en egen miniatyrratt, som jag lyckades skruva fast på axeln. Sen satt jag där och väntade på att de skulle somna så att jag försiktigt, försiktigt kunde vrida igång turbinen igen och kunde fortsätta mitt nattliga arbete.

Naturligtvis blev jag upptäckt. En kväll då jag trodde att de somnat och vred på min ratt, fick jag höra hur far rusade upp, sprang ner för trapporna till turbinen och sedan kom tillbaka, arg som en retad geting.

Han hade halvsovande sett hur ratten började röra sig av sig själv, trodde att något gått sönder, sprungit upp och så småningom räknat ut vem den enda möjliga boven, eltjuven, kunde vara. En fruktansvärd utskällning följde.....

Spelade det någon roll om ljuset var på? Senare har jag förstått hur viktigt det var med vattnet.

Man måste spara på det för att få tillräckligt med kraft till maskinerna på dagen. Tillfödet var ojämnt, det

Internet mail Ebbe - Alf 2000-05

berodde bl a på hur kvarnen ovanför - vid Bjeveröd - användes. Malde man inte där fick vi inget vatten och verksamheten stod stilla. Och det var inte kvarn längre i Bondemölla - nu var det träull som gällde.
/alf

E29

Se7 - c8. Blir det remi om man gör om samma drag tre gånger?

Ännu en festlig historia! Men varför kunde din far inte stänga av turbinen där nere? Nähä, då hade han inte haft lyse att ta sig till sängs. Men varför inte koppla in den kommunala strömmen på natten? Kyl och frys behövde väl elström?

Ebbe

A0507

Da5 - f5

Trodde du att vi hade kyl och frys på landet - då? Icke.

I dag har jag pratat med Sune i nästan en timme och försökt att få en kronologi i alla händelser. Kanske kan man ta reda på en del i alla de papper och dagböcker som jag har sparat från mitt föräldrahem. Senare...

I dag har jag också skickat vår korrespondens från mars tillsammans med kopior på några bilder som jag kommer att hänvisa till i kommande skrivelser. De kommer från gamla bleknade kort i storleken 10x7 cm och med hjälp av dator och scanner har jag behandlat dem väl. Mer blir det inte i kväll -

arbete med Halleplasts ritningar väntar...

Tre drag och remi? Jag vet faktiskt inte. Men jag skall nog hindra dig från sådana försök.

/alf

E30

Sd7 - f8.

Vilket väder! Har du börjat bada i poolen?

Ebbe

E-tja

Hej och tack för korrektur, m m som jag just tagit del av!

Sune kände jag inte igen. Ni två är ju inte lika varandra längre.

Betr de andra bilderna så skulle du väl återkomma till dem? Den lilla flickan, längst fram på den ena bilden, var den enda som kunde påminna om dig.

Tja, här sitter jag på blanka förmiddan och undrar vad jag ska ta mig före idag. Det är för varmt och soligt och jag är för trött att arbeta. Inte är jag arbetsnarkoman heller. Även om jag kan bli litet manisk, när jag kommer igång med "flåhackan".

Nu kommer jag på en sak, som jag funderat över: Hur kan du förena din negativa människosyn med din positiva syn på teknisk utveckling? Är det inte att bejaka "Slödder i vapen"?

Om människan i gemen är en usel varelse (Guds avbild?), så inte blir hon väl bättre av att man sätter

henne bakom ratten i en bil eller bakom spakarna i ett atombombplan?!

Vi har varit inne på ämnet tidigare. Jag tror du menade: det kommer att gå åt helvete, om med kniv eller atombomb - skit samma. Eller?

Jag menar att det är en hårresande parallell.

Ebbe

A0508

Df5 x f6

Den negativa synen på människan och den positiva synen på teknikutvecklingen går mycket bra ihop - allt beror på från vilken synvinkel man ser det. Men jag har inte ork att reda ut det just nu. Har kört fast i arbetet på Halleplast och vet inte riktigt hur jag skall lösa det. Bilderna skall jag kommentera senare - för mig berättar de en minnesrik historia...

Vinterbilden kunde ha tagits av en bonde på väg till kvarnen i Bondemölla någon gång på 20-talet. Längst upp till höger i kanten ser man den nybyggda längan (som dom håller på med på andra bilden - 1914).

Närmast vägen till höger ligger Hållstallen med nedre våningen inkörd i backen - helt byggd i sten. Ovanvåningen hette Farmors Länga när jag växte upp.

Här fanns en stor mangel och en kista med gamla Allers Familjebok från början av seklet.

Rätt fram - där halvporten står öppen - är ingången till kvarnen. Till vänster över kvarnhjulet ligger magasin och längst upp MöllarAnners kammare.

Boningshuset, som farmor tyckte var så skruttigt är hopbyggt med kvarndelen och har skorsten. Någon har rest en stege från mölleplan upp till husets ingång. Nu - arbeta...

/alf

Internet mail Ebbe - Alf 2000-05

E31

Db8 - d6.

Tabbe på tabbe. Snart kastar jag in handduken.

Du har mycket att göra. Låt inte mig störa!

Ebbe

A0509

Df6 - f5

Nej behåll handduken! Varför vill du byta dam?

Kom ihåg - du STÖR aldrig, Ebbe! Visst har jag mycket att göra men då behöver jag också avbrott och lite burleska historier att skratta åt.

Just nu förbereder jag mig för kurs mest hela dagen i morgon. Cerbo Hertila i Åstorp sänder en herre som skall utbildas.

/alf

E32

Sc8 - e7.

Betr dina bilder: den unga flickan längst fram - vem är det? Din mor? Jag tycker ni har en viss likhet. Har du inte förstorat henne också? Det

vore i så fall intressant att kolla den bilden. Vilka är de andra personerna? Är det farfar i vegakeps och tomteskägg?

Ebbe

E32-2

Det var ett riktigt tabbedrag! Det får bli Dd6 - d7 i stället. Ursäkta!

Ebbe

A0510

Dd6 - d7????????????? Menar du det? Då är du ju matt - eller vad har jag för fel på mitt bräde? Med Dam på f5 och torn på f1 blir du matt på f8. Jag väntar.

/alf

E32-3

Ja, det stämmer. Om du vill fortsätta spelar jag Th7 - c7. Men jag är beredd att ge upp det här partiet. Ebbe

A0510-2

Sd4 - b5 --- jag kan förstå om du vill ge upp.

Nu lite om den där bilden där man

bygger... Året är 1914. Farfar har bestämt sig - här skall alla ekonomibyggnader rustas upp och byggas om. Kritter och verksamhet först, människor sist.

I bakgrunden håller man på att riva den gamla ladan och en del material går att återanvända. Det usla boningshuset skymtar mellan nya pelare till vänster - man ser en lucka i gaveln, där min far hade sitt rum senare. Han kunde inte nå det från undervåningen, utan var tvungen att gå runt.

Flickan i förgrunden är Edla, min faster. Hon var ett par år äldre än min far, som sitter uppflugen på en bjälke iklädd kortbyxor och skärmössa med ena handen nonchalant i fickan.

Mannen vid hans sida känner jag icke. Mellan far och Edla sitter farmor med det obligatoriska förklädet. Mannen med dubbel-spets-skägget heter Anders Nilsson och var på något sätt knuten till Bondemölla - hur vet jag inte.

Internet mail Ebbe - Alf 2000-05

Till höger om honom står en man som jag inte vet något om - troligen var han en tillfällig hjälp. Till höger står mölledrängen, Möllar-Anners, som bodde i en kammare ovanpå magasinet. Hans kläder är tydligen inpyrda med mjöldamm.

Och längst bort står farfar, med stora mustascher, avvaktande lutad mot en stolpe - det är därför jag förstorat för att se honom närmare. Jag får ett intryck av att han tycker: -Vad skall det här vara bra för..hålla på å sinka folket. Här ska väl byggas för fanken..!

Längan blev färdig, kvarnen ombyggd men det usla boningshuset revs inte förrän 1928, tror jag.

/alf

E1

Den ena fadäsen värre än den andra! Det verkar ha gått troll i det här partiet. Jag börjar på ett nytt: e2 - e4.

Har faster Edla mössa eller band om håret? Hon är utan tvekan den som väcker mest intresse på bilden. Hon kan påminna om Michelle Pfeifer (osäker stavning).

Har mattat ut mig i trädgården idag igen. Jag har grävt upp jorden kring ölandsstenarna i gången och ersatt den med grus. Förhoppningsvis blir det mindre kladdigt då.

Ebbe

A0511

e7 - e5

Edla har nog en schalet (eller hur det nu stavas) knuten i nacken som en mössa. Hennes dotter, min kusin Elsa, var och är fortfarande en bildskön kvinna. Jag skall sända ett foto någon gång.

Det finns tre perioder i mitt tidiga liv. Den första gäller fram till den dag jag fyllde sex år och allt blev mycket mörkt och svårt.

Så följde två år på Orupssanatorium - period nummer två. Den tredje börjar när tyskarna går in i Norge och Danmark och slutar när jag går ur folkskolan.

Alla minne från den första, lyckliga, omedvetna tiden är som en dimmig

teater, med obestämda, fragmatiska scener, olika människor, ljud. När jag ser på fotot där man bygger den stora längan, LoLängan som den kallades, så dyker plötsligt tant Josie upp.....

Jag vet inte vad hon hette på riktigt. Inte heller hur hon såg ut. Mitt minne av henne är blandat - hon var ett obestämt yrväder som talade en hastig svensk-amerikansk dialekt. Hon bodde ensam i ett fyrkantigt hus med pyramidtak som vår närmsta granne.

Hon och farmor var goda vänner - kanske hade de träffats i Amerikat när de var unga. Ibland fick jag följa med tant Josi hem och titta på alla mystiska saker hon hade haft med sig från Amerikat. Över en dörr hängde en pilbåge - en äkta indianbåge. Många gånger stod jag där och beundrade bågen, jag ville egentligen inte se på de andra sakerna.

När jag fyllde fem (kanske fyra) fick jag en trehjuling. Jag vet att jag cyklade som en vansinnig på denna apparat, fram och tillbaka över gårdsplanen och särskilt på vår väg ner för backen mot Södra Rörumsvägen.

Tant Josi följde mig en gång - hon var på hemväg efter ett besök hos farmor. I backen erbjöd jag henne skjuts, hon satte sig på pakethållaren, jag trampade för att få upp farten och undan gick det, säkert i hundra som man sa.

Där vägarna möttes fanns en gräsbevuxen trekant och där välte vi och rullade runt. Tant Josi var en krutgumma, hon bara skrattade och tyckte det var roligt.

När vi städade och slängde gammalt bråte innan försäljningen av Bondemölla hittade jag trehjulingen. Hjulen gick fortfarande runt, men inget av däcken fanns kvar. Det var starka grejor man hade på den tiden.

Tant Josi blev tydligen sämre - jag har minne av att vi hälsade på henne när hon hamnade på ålderdoms-hemmet. Även där hade hon satt upp pilbågen över dörren

till sitt rum. Det var där hon lovade att jag en gång skulle få ärva bågen.

Sen fyllde jag sex och molnen förmörkade min horisont. Egentligen skulle jag ha transporterats till Orup tidigare, men mor lyckades övertala myndigheterna att vänta tills efter min födelsedag.

Två år gick, och en dag var jag hemma igen. Det var i slutet av april, kriget hade brutit ut och så många som möjligt skulle från Orup.

En dag skulle vi åka och hälsa på tant Josi och jag ville gärna följa med för att se pilbågen som jag skulle få. Så tydligt man kan minnas ett tomrum! Över dörren fanns ingen båge, bara en svag kontur på väggen, formad av ljuset.

-Var är bågen!?! nästan skrek jag.

-Den har jag gett till Per Weste, sa tant Josi, och det kändes som om någon slitit bort en bit av mig, och jag blev alldeles tyst och sa inte mer. Per Weste var prästens äldste son, han var förlamad och satt i rullstol. Tant Josi var gammal och mindes säkert inte mycket av vad hon sagt tidigare.

Sen ville jag aldrig mer följa med och hälsa på tant Josi. Jag hade alltid betraktat henne som jämnårig på något sätt, som en kamrat som man kunde skoja och leka med. Nu var hon plötsligt en vuxen och vuxna var ganska tråkiga människor.

/alf

E2

Sb1 - c3.

Intressant barndom - intressant läsning. "Det låg ett skimmer över Gustafs dagar". Tycker inte du, att det också låg ett "skimmer" över din barndom - trots negativa inslag? Eller?

Vad hände dig på Orup? Vad fick du för behandling? Och fick du någon skolundervisning?

Apropå pilbåge. Hemma hade vi några (två) autentiska infödingspilar ifrån Afrika, hemförda av någon

Internet mail Ebbe - Alf 2000-05

missionär i mormors bekantskapskrets. I äventyrsåldern införskaffade jag naturligtvis en båge och - pilarna blev snart ett minne blott. Vilket jag lyckades dölja tills brottet blev preskriberat. Bågskytte är nog en rolig sport. Om man skulle gå med i en skytteförening - och träffa kamrater. Här har vi tyvärr ingen bågskytteklubb. Har ni?

Idag har jag varit i Lund och träffat Göran Möller. Under tio år, emellan 7 och 17 års ålder, gick vi i samma klass. Så vi har en enorm sjö att ösa minnen ur. Vi hann inte tömma sjön, så vi kom överens om att träffas redan nästa vecka igen.

Ebbe

A0512

f7 - f5 - lite roligt skall det vara!

Hälsa Göran Möller från mig!

Sist vi pratade om vår barndom, Sune och jag, så sa han -Vi levde i ett paradis, fast vi visste väl inte om det....

Orup ja...Skola? Nej. Behandling? Nej - det fanns ingen. Senare skall jag berätta om Orup, men först något mer från period ett..

Mellan vårt kök och farmors lägenhet fanns en trappa. Den var brant och började uppe i en farstu till köket och mynnade i brygghuset, där man tvättade och bakade.

Vid foten av trappan var en smal gång, till vänster en dörr ut i kvarnen eller fabriken, som man sa senare. Till höger gick man genom brygghuset in i farmors kök.

Mot väggen i gången nedanför trappan stod ett stort bakhord på lut. Av detta har jag ett handgripligt minne. Jag skulle gå ner till farmor, snubblade på översta trappsteget och började rulla nerför med god studs i alla steg.

Trappan var 90 cm bred och jag var inte längre så det gick snabbt utför. Av farten i slutet smällde jag i bakhordet som rasade över mig med ett ljudligt brak.

Tjoo! Farmor ut som en raket, slänger undan bakhordet, bär in mig och lägger mig på soffan. Hon ojar och jämrar sig och börjar plocka fram stora vassa knivar och ett ögonblick tror jag att hon tycker det är lika bra att ha ihjäl mig på riktigt. När hon kommer med den största kniven försöker jag fly, men hon hugger tag i mig och lägger FLATAN av kniven på den värsta bulan.

Jag minns fortfarande hur svalt det kändes och lättnaden över att slippa skäras i bitar var stor.

Jag tror att jag grät ganska ofta innan jag hamnade på Orup. En gång minns jag särskilt - även detta förknippat med farmors kök. Jag hade dåliga tänder tidigt och nu var det TANDVÄRK och jag tjöt och ville inte gå till tandläkaren. Far, mor, farmor, alla fanns de där och försökte övertala ett mycket tjurigt barn. (Mor brukade säga: (halländska) Han ger sej allri, om en så trör en på nacken!).

Till sist var det någon som sa: Du ska få STÖVLAR om du går till tandläkaren. Det gör ont, men du ska få stövlar.

Jag minns ingenting av tandläkarbesöket, men jag minns de svarta stövlarna som blev belöningen. Utdelningen skedde i farmors kök, jag kan se hur de blänkta än i dag.

I farmors kök drack jag min första sup - i tvåårsåldern. Jag var kvar där när ensam sedan bönderna och farmor gått därifrån. På bordet stod spetsglasen kvar med några droppar i varje. Jag hade hört och sett hur man gjorde. Man tog glaset och förde det sakta till munnen. Så lutade man sig snabbt tillbaka och liksom kastade in den klara vätskan i munnen. Sen sa man AHAA!

Likadant gjorde jag nu med alla glasen - kastade in resterna och sa AHAA....

Så kommer jag att tänka på mölledrängen med hammare och nubb i fickorna.

På bränneriet nere i byn kryddade man också spriten och självklart var det extra frikostiga möllesupar som utdelades - det var ju vid själva källan så att säga. När bonden skulle hem efter ett kvarnbesök var han som regel ganska dragen och visste inte så mycket om var han befann sig eller vart han skulle hän.

Så drängen hade till uppgift att lotsa ut honom till vagnen och hästen som väntade, hjälpa upp honom på kuskbocken och få iväg honom. Men innan han klatschade på hästen, tog han fram nubben och hammaren, sträckte rockskörten på den vinglande bonden och spikade fast dem i sittbrådan (agebrådan), både fram och bak. Och hästen kunde hemvägen, bonden satt rakt upp och ner som en tältstång i ett rocktäkt - en säker hemfärd.

En annan scen - som jag aldrig begrep. Jag stod i brygghuset och lyssnade, för inifrån farmors lägenhet hördes upprörda röster och det var ovanligt. Det lät högre och högre och farmors röst skar som knivar genom dörren. Så blev det ett buller, dörren slängdes upp och en karl rusade ut med farmor efter sig. Hon hade en käpp i handen och hötte och slog på mannen som höll händerna över huvudet och böjd rusade ut genom ytterdörren. Kroon hette han, men jag fick aldrig reda på orsaken till scenen.

Långt senare när jag frågade farmor sa hon bara att hon inte mindes, men det syntes på henne: Det gjorde hon visst - men hon yppade aldrig vad det handlade om.

/alf

E3

e4 x f5.

Ebbe

A0513

d7 - d5

/alf

Internet mail Ebbe - Alf 2000-05

E4

g2 - g4. Lite roligt ska det vara.
Ebbe

A0514

d5 - d4

Om du vill spela schack med Maria
- kolla här:

<http://eschack.com>

/alf

E5

Sc3 - e4.

Vem är Maria? Jag har inte kollat
än.

Ebbe

A0515

Sg8 - f6

Maria är simultanspelaren på
sajten.....

Nu brinner det på Ränneslätt, stora
rökpelare stiger upp i sommarhettan
och det luktar bränt. Vinden ligger
på häråt och jag hoppas att dom
hinner släcka innan elden når
villorna. Nåja - det gör dom
naturligtvis, det är flera brandkårer
där och jobbar. Jag hatar den här
hettan... /alf

E6

d2 - d3.

Ja, vilken värme. Orkar knappt
tänka. Tur att man inte har en
tentamen eller något liknande över
sig!

Ebbe

A0516

Dd8 - d5

I dag har jag köpt en ny kostym,
som skall fyllas med 69 kilo äldre
gubbe den 27/5 då den skall bevista
en vigsel i Stockholms Stadshus.

Ett sådant köp drar jag mig för
mycket länge - denna gång lyckades
jag genomföra operationen utan att
krevera, mycket tack vare att
expediten är en förnuftig och klok
kvinna som dessutom är min
granne. Mera ÖL.

/alf

E7

Lf1 - g2.

Vigsel: vilka är det nu som ska dra
den gyllene bojan på sig?

Ny kostym: hänger inte
konfirmationskostymen med längre?
(är du konfirmerad förresten?)

Kommer du ihåg Gunborg Svensson
(numera Maj Olsson), klass 4h, som
tog realexamen samtidigt som vi
1950 i Hörby? I varje fall ringde
hon mig idag och inbjöd till
jubileumsmöte fredagen den 15
september klockan 13 vid gamla
realskolan i Hörby.

Rektor kommer att guida oss genom
skolan. Eventuellt blir det fika på
skolan. Därefter ska vi lägga en
blomma på Josef Ternblads grav.
Sedan följer middag på Stora
Hotellet. Kommer du? Vi kanske
skulle kunna åka gemensamt ifrån
Osby?

På tal om utflykter: skulle du någon
gång känna för en utflykt till
Ludvigsborg-Hörby hänger jag
gärna med! Kunde ev kombineras
med den 15 september.

Ebbe

A0517

Dd5 - a5!!!

Det är Pia och Kjelle som fått för
sig saker. Tydligen har dom inte läst
Piratens Bock i örtagård.

Jag är konfirmerad och den
kostymen hängde nog inte med
längre än till Lund.

Vad är 4h? I min Hörbyvärld finns
numera kvar 1-2-3-4A/B och knappt
det. Vi gick väl i A? Gunborg låter
bekant på något sätt. Skall man
anmäla sig till jubileet? När går
anmälningstiden ut? Jag kan nog
tänka mig att följa med även om det
är planering så långt i förväg att jag
blir osäker...Men OM. Då vore det
kul att kombinera.

/alf

E8

Lc1 - d2.

Menar du, att Pia och Kjelle levat i
synd ända tills nu?

4h: h står för handelslinjen. Du
kommer att få inbjudan endera dan.

Var blev du konfirmerad? Vad
tyckte du om händelsen?

I kväll har det åskat och regnat litet
- minsann.

Ebbe

A0518

Da5 - b6

Jodå, i SYND har de levt, hela
tiden. Av min konfirmation har jag
inget som helst minne - dock vet jag
att det skedde i Fulltofta kyrka. Alla
ceremonier betraktar jag som något
obegripligt - troligen är jag mentalt
skadad sedan Orup. Mor sa alltid att
hon lämnade en snäll liten påg men
fick tillbaka en bortbyting. Så rätt
hon hade..

/alf

E9

Ta1 - b1.

Otroligt nog har det blivit sommar
igen. Snart är jag åter i Udenäs. Du
är välkommen att hälsa på! Tror du
att det kan bli något tillfälle?

Ebbe

A0519

Lc8 - d7

Man kan undra hur detta med
klimatet skall utvecklas. Sommaren
brukar vara min värsta tid med allt
som skall åtgärdas och barnbarn (en
till är på väg - det blir durt som han
sa, smålänningen) som skall passas
och...

Fast man kunde kanske ta semester
en dag eller kanske en och en halv?
Vi får se - det vore kul att hälsa på
dig igen.

/alf

E10

c2 - c3.

Ja, någon dag bör du väl kunna ta
semester i sommar.

Är det Jonas eller Pia som har
"hittat på fy" nu igen?

Ebbe

A0520

Sb8 - c6

Hittat på fy? Det uttrycket har jag
aldrig hört. Men Jonas är det som
ökar kostnaderna. Jag arbetar som
en slav för att ordna automatritning
till Halleplast.....

/alf

Internet mail Ebbe - Alf 2000-05

E11

h2 - h3.

Har fått riktigt ont i halsen i kväll. Hoppas att jag inte blir sjuk igen. Ebbe

A0521

Ld8 - e7

Så fort man känner det minsta av "ont i halsen" skall man ta 40 droppar Revitonil i lite vatten. Upprepas ett par gånger per dag. Detta är ett osvikligt medel för att kurera lindrigare attacker av elaka baciller. Hur är det för övrigt med dig? Jag antar att du äter Ginseng och Q10 precis som jag.

/alf

E12

Sg1 - f3.

Jo, nu har viruset slagit ut i full blom. Få se hur långvarigt det ska bli den här gången.

Ebbe

A0522

Sf6 x e4

Verkligt tråkigt att höra att du är drabbad igen. Är du säker på att det är virus och inte vanliga baciller? Mot virus hjälper bara TREO - helst med Comp.

Jag arbetar som vanligt, men ibland blir också jag så trött, så trött. Annars växlar jag mellan trädgård, dator och vilstol.

/alf

E13

d3 x e4.

Ögonen rinner och näsan rinner som en kran. Det är inte kul alls. Hur ska jag veta om det är fråga om virus eller baciller? TREO? Vad skiljer Treo ifrån annan tablett med acetylsalicylsyra? Treo Comp är väl receptbelagd? Är du säker på att den medicinen hjälper emot virus?

Hur mår du själv? Det var länge sen du sa nånting om huvudvärk och njurbesvär. Förhoppningsvis har dina krämpor blivit lindrigare.

Varför har vi ingen läkare i bekantskapskretsen?!

Ebbe

A0523

d4 - d3

Har man virus, så är det bara acetylsalicylsyra (puh) som hjälper, och det finns ju i många preparat. Fast jag har en speciell förkärlek för Treo. Med Comp är den på recept, men det får man från sin husläkare. När skiten forsar ur huvudet som du beskriver, så låter det för mig som baciller - rent intuitivt. Virus brukar vara mer lömska på något sätt - inte så där pang på.

Det djäfliga är ju att det enda som verkar när det hunnit så långt är - att stå ut och att lindra med allt man komma över, Bafucin, nässpray, eucalyptusolja, konjak, sooova, m m. När det gäller min njure och mitt huvud, så djävlas de inte mer än att jag står ut.

/alf

E14

Ld2 - e3.

I morse vaknade jag med ögonen igenmurade. Undrar just när kulmen är nådd.

Jag ser ingen naturlig förklaring. Förmodligen är jag ett offer för biologisk krigsföring. Tyvärr kan man befara, att denna krigsföringsteknik kanske kommer att bli dominerande under 2000-talet. Människan har ju visat sig vara i stånd till vilka djäfligheter som helst. Hon borde aldrig ha fått lämna flintastadiet! Ebbe

A0524

Db6 - a6. Tänk - när man funderat

ut något trevligt kommer du med dina satans motdrag och förstör alltsammans!

Men Ebbe - biologisk krigsföring är väl naturlig så det förslår! Eller menar du att det är någon illasinnad intelligens som bedriver en satanisk, fjärrstyrd krigsföring mot dig?

Naturlig, flinta? Naturen är ond och Fred Flinta är ett kräk. Hur var det han sa i Fråga Lund på tal om plågsamma djurförsök? Jo 99 % av alla djur går en plågsam död till mötes ofta med ett utdraget lidande.

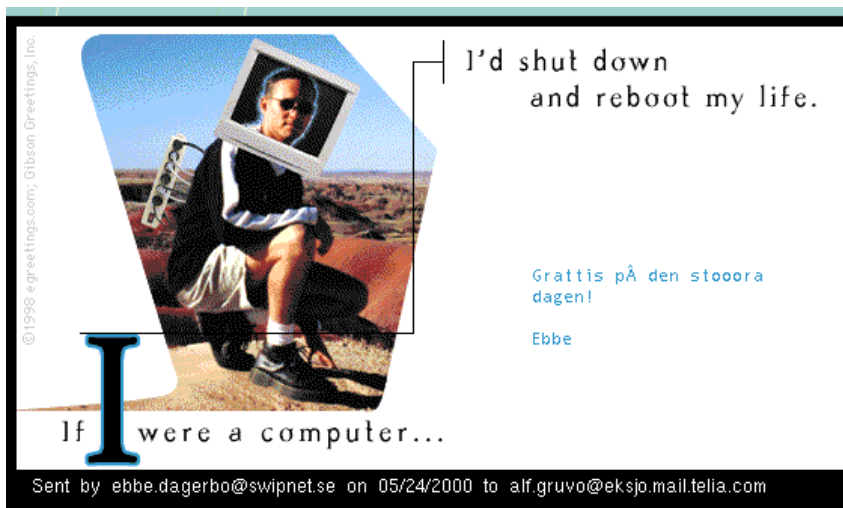
Titta på naturprogram - för mig är det psykisk plåga att se alla dessa djur som bara äter varandra.

Titta på dessa sportfiskare som drar upp fiskar med en hullingförsedd krok nersvald i magen! Vad hade hänt om de hade kunnat höra fiskens förtvivlade dödscrik? Hade det varit en fin avkoppling då?

Varför är det fult att fånga fågel med krok? Är det för att dom skriker? När jag var barn och skulle fiska i dammen ville far inte att vi skulle sätta mask på kroken - han led av att se masken vrida sig i plågor och tyckte att vi kunde använda rödfärgade ventilgummi.

Vi tyckte han var löjlig. I dag förstår jag honom. Med tillräcklig fantasi kan man inte njuta av andra varelsers smärta.

Naturen är ond - det är min ståndpunkt. Naturen är bara krig och kamp på liv och död och bara när människan tack vare överlägsen teknik kan lämna den elendiga

Internet mail Ebbe - Alf 2000-05

naturen bakom sig har det skett några framsteg.

Fy fan för flinta!

Krya på dig! Ta en stor konjak blandad med whiskey och Treo!

/alf

E15

a2 - a3.

Nej, nöjesjakt och sportfiske gillar inte jag heller. Din far tycks ha varit väldigt känslig. Blev han kanske vegetarian? Har du funderat på det? Självt försöker jag inskränka på köttätandet så mycket som möjligt.

Kultur förutsätter Natur. "Väster börjar i Öster, och Söder slutar i Norr. Virrig är jag"

Nu kommer makan och "ska till". Får sluta i all hast med da capo på GRATTIS!

Ebbe

E-SÖGDU

Hej gamle man (alt spoling i 12-årsåldern)!

I går blev jag (litet) stressad av att Inger kom in och ville (men jag visste inte riktigt om jag hade det jag skulle om hon ville det jag borde - fritt efter Tage Danielson).

Ursäkta, tanken slirade (vi karlar tänker då inte på nåt annat). Kort sagt: datorn blev upptagen och jag var tvungen att i all hast avsluta med litet gammal skåpmat.

Utvecklingen eller "utvecklingen" har vi väl hittills diskuterat mera på lek och skämt. (Men visst kunde väl Fred Flinta (o-)roa?) Tror du att vi är kapabla/kompetenta till en seriös diskussion? Gitter vi? När allt kommer omkring, har jag kanske inte så mycket att lägga till det jag redan sagt.

När får jag höra fortsättningen på dina memoarer?! Mina egna är så djävla tråkiga, att jag får fabulera i stället.

Jag skall berätta en hemlighet. Men du måste lova! Jo, det är en av mina fäder, Henry, som bygger Öresundsbron och ev Hyllie-pitten! Dog 1986? Nja.

Hästen som inte finns förde honom

till landet som icke är. Där fick han fritt bestämma, vilket "avtryck" han ville lämna efter sig. Eftersom han alltid velat bli storbyggmästare (med socialt patos) så blev det byggen i kolossalformat. Redan i koltåldern tog han ut svängarna ordentligt. Han var galen i att leka med byggklotsar. Han byggde slott med tinnar, torn och trappstegsgavlar. Torn "höga som hus", ständigt större och högre ("allt högre boningar"). Alla skulle komma och titta. Även jag - trots att jag knappt var en spermie. Men en dagmar rasade hela härligheten över honom och träffade - pungen. Han skrek som en stucken tjur. Men värst drabbade det mig: jag blev för fan utvecklingsstörd! Det har du väl märkt?

Hoppas att mina gratulationskort kom fram. Nu en samvetsfråga: Vad önskar du att det skall finnas i paketet? (Först öppnade, rätta lösningen belönas med en evighetslång vistelse på en liten söderhavssö) Tror du på Tefat, UFO, för resten?

Från Tefat till Telia: kommer du att köpa?

Ebbe

PS Om du snusar, så skall du genast sluta med det! Det sa Gunilla Bolinder i TV idag - så då är det sant. DS

A0525

g7 - g6

Detta verkar till att bli mitt uslaste parti.

Jo jag har fått all din uppvaktning, och jag är tacksam och rörd över det arbete du lagt ner! TACK!

Om vi gitter diskutera seriöst? Ja det är frågan. Idag kan jag inte göra något alls - mitt huvud har varit på randen att explodera hela dagen. Just nu kan jag i alla fall sitta upp.

Och det var roligt att läsa om dina fäder! När jag satt där och läste mina memoarer, så kom det en liten inombordsdjäväl och viskade:

-Men för helvete! Tror du verkligen att ditt liv är så intressant att någon annan vill höra om det? Håll nu truten och förhäv dig icke! Låt nu t ex Ebbe slippa vara artig!

Sådana inre uttalanden lägger en effektiv hämsko på mig - det har alltid varit så och det går i vågor. Köper jag Telia? Ja.

Tror jag på Tefat och UFO? Jag tror inte på någonting men finner det mesta möjligt - min begränsade hjärna får inte vara det möjligas måttstock.

Vad önskar jag av paketet? Jag återkommer - nu är det Birgit som skall ha hjälp...

/alf

Internet mail Ebbe - Alf 2000-05

E16

Brudparet fram! Brudparet fram!
(Du har väl bild på dem?!) I min
barndoms Hörby var det sed att ropa
fram brudparet. Paret förväntades
då visa upp sig på trappan,
balkongen eller i ett fönster. Var det
brukligt även i Ludvigsborg?
Hur firade ni den stora dagen?
Vilka visdomsord gav du dem på
vägen?

Biografier är min favoritlektyr. M a
o läser jag gärna dina memoarer!

Schackdraget (som jag höll på att
glömma): Lg2 - fl.
Ebbe

A0529

Sc6 - a5 bara för att göra något...
Jodå alla sådana rutiner tillämpas
överallt. Borgerlig vigsel ägde rum i
Stadshuset, en trevlig blåsig
byggnad.
Efteråt åt vi middag på Villa
Källhagen, som ligger ute vid
Kaknästornet - tio vuxna och tre
miniatyrer. Sen var man ruinerad.
Visdomsord?

Jag påminde dom om hur det gick
för målaren Wricklund i Piratens
bok, men drog inga paralleller i
övrigt. Bifogar en bild tagen vid
middagen. Pia ser glad och lycklig
ut medan Kjelle mer verkar som om
han inte fattat vad som hänt.

Memoarer kommer kanske igång
senare - jag är fruktansvärt trött och
har egentligen ingen ork att göra
något.

/alf

BILD

E17

Sf3 x e5.

Tala om trötthet! Den här
långvariga förkylningen (eller vad
det är) har tagit på mina krafter, att
jag orkar knappt ingenting. Efter
remiss har jag nu fått tid för
läkarbesök den 5 juni i Hässleholm.
Den veckan har Inger semester och
vill ha mig med till Udenäs. Jag
vet inte riktigt hur vi ska vrida till
det. Ebbe

A0530

Ld7 - b5

Det låter illa att du är så trött.
Hoppas att dom hittar ett
lättåtgärdat fel den femte.
Märkligt... det verkar som om vi
båda har problem med oss själva.

/alf

E18

Le3 - d4.

Har du hunnit återhämta dig? Men
visst är det roligt/trevligt med fest
då och då!

Veckan 5-11 juni kommer jag nog
att vara i Udenäs.

Sigemanturneringen i schack har
jag följt litet grand: har spelat
igenom några av Polgars partier. Ja,
jo. Ganska imponerande. Vissa drag
tyckte jag dock var litet tveksamma.
Men det är klart - dom har ju inte
en dag på sig för varje drag.

Ebbe

Ett länktips <http://www.culture.fr/culture/arcnat/lascaux/en/>

A0531

Le7 - f6

Tack för en intressant länk! Jo jag
är väl återhämtad. Så pass att jag
funderat lite på ORUP...

1938 var året då min himmel blev

grå och allt ändrades. Det började
med KNÖLROSEN - vad det nu
var. Min knän blev röda minns jag
och doktorn tog prov på mig och det
blev ett helsikes ståhej med röntgen
och annat.

Alla i familjen skulle undersökas
och farmor höll på att sparka ut
distriktssköterskan när hon ansågs
för närgången.

Alla prov togs på Orup och från den
hemska dag då jag knäckte naglarna
på mina fingrar har jag tydliga
minnen.

Tuberkulinprov kallades det. Jag
satt grensle på en furustol vänd mot
ryggstödet - nu vankades
RyggMärgsProv. Människan som
skulle ta provet använde en ganska
grov nål och nu letade hon sig in
mellan kotorna i ryggraden för att
suga upp en del MÄRG.

Jag höll mig i stolskanten så hårt att
jag senare kunde plocka bort delar
av naglarna - de hade böjts och
spruckit. Men jag skreeeeek inte -
bara tyst, invärtes. Men tårarna
trängde fram.

Sen fick jag vända mig om för nu
skulle man ta samma prov i en
knäskål. Samma helvetiska smärta,
samma krampaktiga tag om
stolskanterna.

Tora firar med glass & jordgubbar

Internet mail Ebbe - Alf 2000-05

Det var inte bara Knölrosen, det var Fläck På Lungan också. Jag skulle deporteras till Orup och det skulle gå undan. Det var dagarna före min födelsedag och mor lyckades övertala myndigheterna så att jag fick fira hemma.

Det jag minns är att jag satt på soffan i fars kontor och jag fick paket. Mest av allt minns jag hur den spruckna läderimitationen såg ut. Dagen efter var det tid. Jag föstes in på en sal med galler för fönstren, med åtta sängar och ett stort bord i mitten. Här skulle jag stanna i 22 månader fast det visste jag inte då.

Det jag kommer ihåg av denna tid är episoder - inget sammanhängande. Det fanns två barnsalar - på våningen ovanför förvarade man flickorna. Deras sal hade också galler för fönstren, men för att det inte skulle verka fängelse så gick järnstängerna horisontellt.

Grabbarna på salen hade alla TBC i "körtlarna" - vad det nu var. Jag var

ensam om FLÄCKEN. På salarna runtomkring låg de vuxna och de hade alla stora fläckar på lungorna. Ibland kunde man se hur de visade varandra alla stickmärken de hade på sidan av bröstkorgen - där hade de fått GAS.

Ibland på nätterna var det livligt i korridoren utanför, då flyttades någon till dödssalarna där de kunde lämna in utan att störa övriga med sin jämmer.

Orup var en hierakisk plats. Överst fanns ÖVERLäkaren, Furst (jag har inget tyskt y) hette han och fyllde år samma dag som jag. Så kom underläkare, sjuksköterskor och sist biträden - ja vi var väl sist. Det var knappt att de kunde umgås mellan klasserna.

Renligheten var bedövande. Varje eller varannan dag bonades golven med MJÖLK - antingen du tror mig eller ej.

Maten var närande, nyttigt ÄCKLIG och fick mig att kräkas och matvägra.

Vi hade en radio som placerats på en hylla så högt upp att bara långsträckta sköterskor kunde nå den.

Varje dag slogs den på vid middagstid - då var det bl a börsnyheter. Samtidigt serverades MAT - för mig den otrevligaste stunden på dagen - utom på onsdagar då det hände att man fick stekt falukorv med smält smör. Ända till jag fyllde 20-30 hade jag obehagsskänslor när jag hörde börsnoteringar i radio.

/alf